

matte madest ãrramõõna. Kui sepârrast montsi maiale läks, siis ei tohtind se muido sündiba, kui omma Pârriswannema loaga. Onimeti olli neilsinnatsiel Pârris piddajattel melewald, priiks lasta sedda lahtsid, ja neid ka kui lojust múa ja mahhetada.

Keik, kës nenda pârris ollid, arwasid ennestele fest raskest pôlwe ollewad. Ja sepârrast ollid nende Pârriswannemad jo monne aia eest sega katsund nende pôlwe tõsta, et nad ennast isse fest õiguussest lahti loid neid múa ja mahhetada. Siiski jáid nende allamad sedda õhkama, et nad agga ühhes ja sessammas woldas omma ello woisid aiada, liati kui kuulsid, teistes naldades, wallitsuse polest nago parremat luggu ollewad.

Tubba se pârrast siis — agga keigeennas miste sepârrast, et Pârris wannemad isse leidsid omma südame tundmisse wasto olles mast, et innimenne teise innimissee pârris on,

piddasid need Moisawañemad issekõestis non, ennast fest õiguussest, et nende allamad nende pârris piddid ollema, lahti palluda. Ning läkkitasid ka omma Peawannemat omma Rungninga jure, sedda non Lemma tahtmissee este heita.

Sesinnane Rungingas artvas sedda eõsite järrele, ja siis Lemma finnitas sedda pallumist. Ja fest tousis se Seadus, et nende walla Rahwas seál Makonnas, igga Moisawannema käest ennesele waštastikko kaupa mõda Maab woiks numada kus tegi agga arwaks parriminne korda sawad, ning et ka terviad leiwa, wannemattega nisammoti seál ümber kaudo waštastikko kaupa woisid tehha.

Agga ühtlase seati ka Runginga polest, et nemmad mitte keik ühhékorraga, waid, ühhist märatud aia hakades, ja siis austust aastani, üks osa aival, Prilaste sarnatseks piddi